

NABOŻEŃSTWO KU CZCI NIEPOKALANEJ

Wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Nabożeństwem tym, w obecności Chrystusa utajonego w Najświętszym Sakramencie, rozpoczynamy dziewięcioletni okres przygotowań [w kolejnych latach: „przybliżamy się”] do Jubileuszu 200. rocz. objawień maryjnych, jakie miały miejsce w kaplicy Sióstr Miłosierdzia w Paryżu w 1830 roku, a zwanych od nazwy ulicy Rue du Bac. Łaski spotkania z Najświętszą Panną, w lipcu, listopadzie i grudniu tamtego roku, dostąpiła seminarzystka Katarzyna Labouré, ogłoszona świętą w roku 1947. Centralnym momentem zjawień Maryi było objawienie Cudownego Medalika dnia 27 listopada. Traktujemy ten czas Nowenny jako szczególną okazję, aby uczcić naszą niebieską matkę, która stale oręduje za nami u Syna; ale również jako okazję, aby podziękować za to, iż swoim nawiedzeniem wyświadczyła wielką łaskę Zgromadzeniom założonym przez św. Wincentego a Paulo.

W okres dziewięciu lat przygotowań do Jubileuszu wkraczamy przez trzydniowe nabożeństwo, dziś, jutro i pojutrze, poświęcone kolejno Niepokalanej, Cudownemu Medalikowi oraz wizjonerce, św. Katarzynie.

Przygotowania do Jubileuszu 200. rocz. objawień maryjnych na Rue du Bac w Paryżu przygotowują nas jednocześnie do uczczenia dwutysięcznej rocznicy odkupieńczej śmierci naszego Pana, Jezusa Chrystusa, która przypadnie w 2033 roku. Obie rocznice wiążemy ściśle ze sobą: treści objawienia na Rue du Bac prowadzą wprost pod krzyż Chrystusa. Dwa tysiące lat temu przy krzyżu Chrystusa nie było Jego uczniów – poza apostołem Janem. To niezagojona rana na sumieniu ludzkości. Rocznice objawień na Rue du Bac i naszego odkupienia traktujemy jako szczególną łaskę od Pana niebios i okazję do zmanifestowania naszej wierności w trudnych czasach, w jakich żyjemy. Pragniemy zmierzać w pielgrzymce wiary pod Chrystusowy krzyż, gdzie mamy nadzieję stanąć u boku Matki Odkupiciela i naszej matki.

Pieśń do Niepokalanej (np. „Maryjo, bez grzechu poczęta”).

W lipcu 1830 roku Najświętsza Panna wyznała wizjonerce, siostrze Katarzynie, iż darzy szczególną miłością Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia. Powiedziała wtedy: „Moje dziecko, lubię rozlewać łaski szczególnie na Zgromadzenie. Bardzo je kocham”. Skąd ta miłość, skoro Maryja uzala się, że nie zachowuje się wiernie Reguł oraz prosi, aby wrócono do pierwotnej gorliwości. Otóż racją ukochania Zgromadzenia Sióstr (i tym samym Zgromadzenia Księży Misjonarzy) jest duch służby ubogim, jaki św. Wincenty a Paulo zaszczerpił w obu zgromadzeniach. Duch służby ubogim jest tak bliski sercu Maryi, ponieważ jest to duch, jaki przyświecał Jej Synowi podczas ziemskiej działalności. Pan Jezus w ten sposób określa swoją ziemską misję: „Duch Pański nade Mną, ponieważ namaścił Mnie i posłał, abym ubogim niósł dobrą nowinę [o zbawieniu]”. Tę Jezusową dewizę św. Wincenty obrał jako program założonych Zgromadzeń, księży i sióstr.

W całej tradycji biblijnej, czyli w Piśmie św., Bóg przejawia szczególne umiłowanie ubogich (tych, z którymi ten świat się nie liczy, a często nimi pogardza) i ma też o nich wyjątkowe staranie. Kto poświęca się ubogim, zajmuje szczególne miejsce w sercu Boga. To dlatego Mary-

ja mówi siostrze Katarzynie, że bardzo kocha Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia, pomimo pewnych nadużyć, bo ma ono staranie o ubogich. Możemy to dzisiaj rozumieć w odniesieniu do wszystkich, którzy kierują się w życiu duchem św. Wincentego a Paulo. Kto kocha ubogich, tego szczególnie kocha Bóg i Jego Matka.

Swym zjawieniem się w kaplicy Sióstr Miłosierdzia w Paryżu Najświętsza Panna podkreśliła swój związek z osobą i dziełem św. Wincentego a Paulo. Miała do dyspozycji 365 dni roku 1830, a wybrała uroczystość św. Wincentego, która wówczas przypadała 19 lipca (po reformie kalendarza liturgicznego przeniesiona na dzień jego narodzin dla nieba, tj. 27 września). **Najświętsza Panna na pierwsze zjawienie się wybrała uroczystość Ojca ubogich !** Chciała przez to pokazać, za co niebo ceni Zgromadzenia św. Wincentego i jaką drogą mają one podążać.

Zapowiedzieć pieśń do św. Wincentego a Paulo („Ojciec ubogich”).

Miłość Maryi do obu zgromadzeń św. Wincentego a Paulo, sióstr i księży, przejawiała się Jej wyjątkową opieką nad nimi w chwilach pożogi podczas Rewolucji Lipcowej 1830 roku, a szczególnie w czasie Komuny Paryskiej w 1871 roku. Zwłaszcza podczas tej ostatniej francuskie duchowieństwo poniosło duże straty w ludziach i dobrach materialnych, a oba Zgromadzenia św. Wincentego – zgodnie z zapowiedzią Maryi – nie doznały najmniejszego uszczerbku. Nie spadł im włos z głowy. Kiedy komunardzi, którzy zabijali lub więzili duchowieństwo, przyszli do domów Sióstr Miłosierdzia oraz Księży Misjonarzy, nie wyrządzili żadnych szkód. Chociaż nie wierzyli w Boga, w domu sióstr prosili jedynie o medaliki, a w domu księży zadowolili się pobożnymi obrazkami. I odeszli. Maryja zapowiedziała, że będzie „strażniczką” – i tak się stało.

Maryjo, wkraczając w dziewięcioletni okres przygotowań do Jubileuszu Twoich objawień na Rue du Bac w Paryżu, rozpamiętujemy najpierw łaskę, jaką jest Twoje nawiedzenie Zgromadzeń św. Wincentego a Paulo; następnie dar, jaki złożyłaś w ręce Zgromadzenia Sióstr, Cudowny Medalik z jego przesłaniem. W odpowiedzi na doznane łaski pragniemy odnowić nasze przyrzeczenie służby ubogim, które jest racją miłości, jaką obdarzasz Zgromadzenia św. Wincentego. Pragniemy pozostać w kręgu Twojej miłości, żyjąc duchem, jaki zaszczerpił w nas nasz Założyciel. Jako słabi ludzie nie liczymy na własne siły, ale przyzywamy Twojego niebieskiego orędownictwa. Z Bożą pomocą staniemy się godni bycia umiłowanymi dziećmi Twojego Syna i Twoimi.

Należy zapowiedzieć złożenie Aktu zawierzenia Maryi Rodziny Wincentyńskiej.

Akt zawierzenia Najświętszej Maryi Pannie

Matko Boga, Niepokalana Maryjo!

W oczekiwaniu Jubileuszu 200. rocznicy Twojego nawiedzenia Rodziny św. Wincentego a Paulo, my, jego synowie i córki [oraz wierni zgromadzeni z nami], zawierzamy Tobie samych siebie, wszystko czym jesteśmy i co posiadamy, nasze radości i cierpienia, modlitwy i podejmowane prace. Ochoczym sercem oddajemy się pod Twoją macierzyńską opiekę. Jak roztoczyłaś ją nad swym Synem, Jezusem, podczas Jego ziemskiego życia, tak roztaczaj ją również nad nami, swoimi nowymi dziećmi. Takimi staliśmy się z woli Twego umierającego

Syna, który z krzyża powierzył Ci odkupiony przez siebie rodzaj ludzki w słowach wypowiedzianych o apostołe Janie: „Niewiasto, oto syn Twój” (J 19, 26). Od tamtego momentu stałaś się nam matką i jesteś nią stale. Nosisz zaszczytny tytuł Matki odkupionych.

Pozostawiamy Ci, Maryjo, całkowitą swobodę w dysponowaniu nami dla zbawienia naszego oraz naszych braci i sióstr. Pragniemy czynić wszystko z Tobą, przez Ciebie i dla Ciebie. Uznając naszą małość i niemoc, liczymy na Twoją macierzyńską pomoc. W trudnych czasach pragniemy trwać w wierze i wspomagać Cię w Twojej wstawienniczej modlitwie za ludzkością. Taką ukazałaś się św. Katarzynie Labouré w wizji ze złotym globem w dłoniach i taką pragniemy Cię czcić i wspomagać w Twojej misji względem świata.

Na drogę ku Jubileuszowi 2030 roku prosimy, Maryjo, wyproś nam łaski, których potrzebujemy, aby wywiązać się z zadania, jakie powierzyłaś Rodzinie św. Wincentego. A jest nim ogłosić światu przesłanie zawarte na Cudownym Medaliku, czyli Twoją czystość, która przeraża moce piekielne, Twoją matczyną opiekę, która daje nam poczucie bezpieczeństwa, Twoje zjednoczenie z Synem, które jest naszym wywyższeniem i chlubą. Pragniemy mieć w życiu ten jeden cel: żyć i pracować dla Tego, który pierwszy nas umiłował i samego siebie wydał za nas. Podaj nam, Matko, pomocną dłoń! Przeprowadź bezpiecznie przez ciemną dolinę doczesności i pomóż wejść wraz z innymi do szczęśliwej wieczności.

My, synowie i córki św. Wincentego a Paulo [oraz wierni zgromadzeni z nami], zawieramy się dzisiaj Tobie, Najświętsza Panno, i wołamy: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy”. Amen.

Pieśń o tematyce zawierzenia się Maryi (np. „Do Ciebie Matko szafarko łask” czy „Idźmy, tulmy się”).

Błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.